

Велико Търново, квартал „Асенов” – манастир „Св. Троица” – хижа „Божур”

Квартал “Асенов”. Намира се от двете страни на р. Янтра, в подножието на хълмовете Царевец и Трапезица. Населен още от времето на Второто българско царство, той носи името на цар Иван Асен I. Тук са средновековните църкви “Св. Димитър”, “Св. апостоли Петър и Павел”, “Св. Георги”, “Успение Пресвета Богородица”, „Св. Йоан Рилски”. През Възраждането е населен с българи, занаятчии и търговци.

Хълмът Царевец. На него се е намирала главната крепост на средновековния Търновград, издигали са се Царският и Патриаршеският дворци. При археологически разкопки са намерени основите на 23 църкви и над 470 жилищни сгради.

Хълмът Трапезица. Втори център на столичния град след Царевец, наричан още “българският Йерусалим”. Някога е бил ограден с каменни зидове и застроен с дворците на търновските боляри. Днес са запазени руините на 19 църкви от времето на Второто българско царство. Най-голяма между тях е църквата “Св. Иван Рилски”, изградена през 1195 г. от цар Иван Асен I. В нея мощите на светеца са почивали до 1393 г., а в 1469 г. са били пренесени в Рилския манастир.

Църквата “Св. 40 мъченици” – построена е от цар Иван Асен II, през 1230 г., след победата му над гърците при Клокотница. В нея са погребвани българските царе, царици и членовете на царското семейство, пазели са се и мощите на св. Иларион Мъгленски. Около църквата е изграден царския манастир “Великата лавра” с целително аязмо. Според преданието, от тук, през река Янтра се е прехвърлял мост към хълма Трапезица. Храмът е свидетел на значими събития от новата ни история – на 22 септември 1908 г. цар Фердинанд Сакс Кобург-Гота провъзгласява Независимостта на България.

Манастир “Св. Троица”. Най-старият търновски манастир, възникнал около 1070 г., наричан още Евтимиев, Патриаршески, Шишманов. Тук Евтимий създава прочутата си Търновска книжовна школа. Днешната манастирска църква е построена през 1847 г. от Уста Колю Фичето, върху основите на по-стара. В олтара ѝ се намират римски паметници с надписи от римския град Никополис ад Иструм. Иконите и стенописите са дело на възрожденския художник Захарий Зограф.

Скален венец над манастира “Св. Троица”. През Второто българско царство манастирът е част от системата за светлинна сигнализация по посока Царевец. По отвесните скали се виждат кръгли и елипсовидни отвори, входове на пещери. Според преданието, в една от тях като отшелник е живял Св. Теодосий Търновски, след като е напуснал Килифаревския манастир.

Дервента. Проход, използван още от древността, охраняван от стражи по високите отвесни скали. Оттам по посока на Царевец през Второто българско царство са подавани светлинни сигнали.

Стар римски път. Минава през местността Дервеня и свързва Търново с Никополис ад Иструм. Използвал се е при царуването на цар Иван Александър и последния български цар Иван Шишман. При големи църковни празници за поклонения към светата обител, по него са минавали царят, свитата му и народът.

Хижа “Божур”. Предпочитано място за отдих на туристите от Горна Оряховица, Лясковец и Велико Търново. Разположена в местността Божур поляна на лесопарк „Камъка”, в близост до останките от средновековната крепост “Раховец” и до манастира “Св. Троица”. По слънчевите поляни в района, през пролетта цъфтят красивите диви божури, които са дали името на местността и хижата. В лесопарка има изключително биологично разнообразие, живописни пещери и изградени няколко екопътеки. В близост, върху мястото на древно оброчище, е построен Горнооряховския манастир „Св. Пророк Илия” от XIII–XIV в. Според легендите, тук умира в заточение българският цар Борил.

Основен маршрут: квартал „Асенов” – манастир „Св. Троица”

Начало: от автобусната спирка на разклона за гара „Трапезица”. Тръгва се по асфалтов път (над бившето предприятие Месокомбинат “Родопа”). Продължава се по пътя (синя маркировка), който преминава в стар римски път. Следва хоризонталната пътека с леки изкачвания и спускания. Излизаме на горски път и пресичаме високото напрежение, след

около 500 м завиваме на ляво и достигаем заравнено място в гората с кътове за отдих. При леко отклонение вляво, се достига до вода и заслона - Горски стан "Дълъг живот" на т.нар. мини-общество "келти". Продължаваме хоризонтално по живописен горски път, осеян с причудливи скални форми и разнообразна тревиста и храстовидна растителност, дървесни гъби и др. На 100 м. от манастира се отделя пътеката за х.Божур по червена маркировка.

На север, след манастира, има път за с. Самоводене. Скалният венец около него е катерачен обект с над 200 обработени скални маршрута.

Време за преминаване по маршрута – 2,00 часа.

Разклонения по основния маршрут

Пътека: Разклон от шосето - към Арбанашко плато - хижа "Божур". Над Месокомбината следва отклонение вдясно нагоре по склона, извеждащо до Арбанашкото плато в посока хижа "Божур". Изкачването е постепенно, като в горната си част преминава през скална бариера и на североизток - край старо дърво с характерна разклонена форма, достига най-високата част на района. Пресича пътя с.Арбанаси – хижа "Божур" (до хижата – около 2,5 км; до с.Арбанаси – около 2 км). Подходящо място за отдих – около старото разклонено дърво.

Пътека: Римски път – панорамна поляна - местност Ивайлов стан. В посока манастир „Св. Троица“ по стария римски път в гората, на около 500 м след последните къщи – разклонение вдясно. Отделя се стръмна пътечка, по която за около 3 мин. се стига до закътана от три страни от гората панорамна поляна с изглед към хълмовете на древния и съвременен Търновград. Мястото е подходящо за отдих.

Продължението на пътечката на около 100 м нагоре през гората извежда до второ, по-обширно панорамно място с чешма и кът за отдих. Съгласно преданията, то носи името Ивайлов стан, тъй като е служело за стануване на войската на цар Ивайло. Изключително атрактивното му разположение и воден ресурс, както и близките – Преображенската гора, вр. Картала, извивките на р. Янтра, а при ясно време и по далечни панорамни гледки го правят удобно място за почивка.

Пътека: Стар римски път – крепостта „Калето“ – панорамно място с ориентация към Царевец и Преображенската гора. В посока манастир „Св. Троица“ по стария римски път в гората, на около 300 м след разклона за „Ивайлов стан“ – разклонение вляво по хоризонталния хребет. Навлиза се в част от гората, осеяна с останки от землянки на средновековното население по тези места. Ясно личат следите на съществуващата тук древна римска стражева крепост със сигнално-охранителни функции. След кратък преход през гората се излиза на открито място, служило в миналото за сигнално-охранителна площадка, а днес – изключително атрактивно с панорамните си гледки в 3 посоки.

Пътека: Стар римски път - хижа „Божур“ (червена маркировка). В посока манастир „Св. Троица“ по стария римски път в гората на около 200м. разклонение вдясно. Пътеката започва с леко изкачване. До излаза на Арбанашкото плато за 40 минути, като общата денивелация е около 200 м. В горната си част пътеката преминава през поляни, покрити през пролетта с диви божури и достига до черен път „с. Арбанаси – хижа „Божур“. По него след около 2 км се достига до хижата.

Манастир Св.Троица - хижа „Божур“

Пътека: Манастир "Св. Троица" (южната порта) - хижа „Божур“ (червена маркировка). Живописна камениста пътека, тръгва на югоизток под изваяния като древно чудовище скален венец и постепенно се вие, набирайки височина. Към Арбанашкото плато се преминава през оформена в скалния венец порта. Следва преход в гъста широколистна гора и излаз на поляни, покрити през пролетта с диви червени божури. Пътеката минава през открити местности с тревиста и храстовидна растителност и се слива с друга пътека с жълта маркировка и след около 1 км, след сливането, достига до хижа Божур.

Време за преминаване по маршрута – 1,30 ч.

За заявки и информация:

ТД „Трапезица -1902“, Велико Търново

Тел./факс : 062/ 63 58 23;

e-mail: trapezitca_1902@abv.bg